

Richa er vakt í Kvinnuhúsinum:

- Tað kostar einki at ve

- Tá mann ongastaðni hevur at fara, er tað eitt sindur sum at vera fangi í egnum heimi. Uttan Kvinnuhúsið høvdu hesar kvinnurnar bara gingið við sínari vanlukku heima uttan at koma víðari, sigur Richa Beinta Richardsdóttir, ið er vakt í Kvinnuhúsinum, har hon vegleiðir kvinnum, ið hava verið fyri harðskapi

PÆTUR HJALMAR EVENSSON

PATURE@SOSIALURIN.FO

Ein av teimum, ið kennir væl til virksemið Kvinnuhúsinum, er Richa Beinta Richardsdóttir. Seinastu 10 árin hevur hennara íkast til tað almenna samfelagið verið at verið sjálvboðin vakt í Kvinnuhúsinum. Sum vakt ansar hon telefonini, tá skrivstovan er afturlatin, og Richa eigur tórð sættu hvørja viku.

Vakttelefonin er til bráðneyðugar støður, tá kvinnum tørva hjálp her og nú, meðan tey serkønu starvsfólkini í Kvinnuhúsinum ikki eru til arbeiðis at veita vegleiðing; hetta verið seg um kvøldið, náttina ella um vikuskiftið.

Gerandisdagar hevur mann vakt um kvøldið aftaná skrivstovutíð, men tá vaktin fellir um vikuskiftið, er mann á vakt í 24 tímar um samdøgrið.

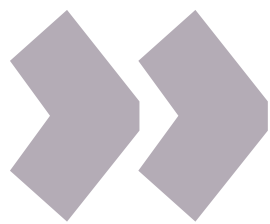
Tvær vaktir fyri trygdina

Fyrsta kvøldið hevur mann forvakt, sum vil siga, at mann hevur ábyrgdina. Vaktin situr ikki í Kvinnuhúsinum, men telefonin verður umstillað til fartelefonina hjá vaktini. Forvaktin hevur sum uppgávu at taka telefonina og tosa við tær kvinnurnar, sum ringja inn. Seinna kvøldið hevur mann bakvakt, sum vil siga, at mann skal vera til taks, um forvaktin hevur tørv á at fara oman í húsið við einari kvinnu.

Er tað soleiðis, at neyðugt er at fara í Kvinnuhúsið, so setur for-

vaktin seg í samband við ta kvinnuna, sum hevur bakvakt.

- Vit eru tvær, og tað er fyri, at tað skal vera tryggari. So er mann ikki einsamøll, tá mann fer oman

Teir flestu menninir skammast so illa, at teir tora ikki at vísa seg

í húsið. Mann kann jú ongantið vita, hvat fer at mæta einum, og hvat fyri persónar eru knýttir at teirri kvinnuni, sum ringir inn til okkara, sigur Richa Beinta Richardsdóttir.

Ymsar kvinnur

Tað er sera ymiskt, hvussu eitt vaktartørn kann síggja út hjá Richu Richardsdóttir, og hvørjar umstøður gera seg galdandi.

- Onkuntíð er talan um eina ótrygga kvinnu, sum hevur tørv á at fara í Kvinnuhúsið fyri at føla seg tryggja. Aðrartíðir eru tað kvinnur, sum beinleiðis flýggja

undan onkrum, sum veruliga hevur harðligur, og tá brúka tær húsið sum verju, fortelur hon.

Men tað er ikki altíð, at tær fara í Kvinnuhúsið.

- Viðhvørt er tað nóg mikið við einari samrøðu gjøgnum telefonina. Summar kvinnur vilja bara hava onkran at tosa við, áðrenn tær gera av, hvat tær vilja.

Mugu vera nevtal

Richa Beinta Richardsdóttir og hinar kvinnurnar, ið hava vakt, hava ikki nakra útbúgving ella serligar førleikar innan fyri hetta økið. Tær skulu vera nevtalar,

men samstundis hjálpa, lurta og vera til taks. Ein týðandi uppgáva hjá teimum er at meta um út frá telefonsamrøðuni, hvat er best fyri teirru einstøku kvinnuna.

- Tað kann kanska vera tann ringasti parturin. Eg fortelji henni um hennara móguleikar, og at hon er vælkommin í Kvinnuhúsið. Sum oftast er tað kvinnan sjálv, sum ger av, um hon vil vera í húsinum, ella um hon vil biðja, til serkøn fólk koma til arbeiðis aftur. So kann hon fáa eina meira holla ráðgeving í, hvat hon kann gera í sínari støðu, greiðir Richa Beinta Richardsdóttir frá.

- Tað týðningarmesta er at skapa frið rundan um kvinnuna við tí fyri eyga at hjálpa henni at koma víðari og fóta sær fram eftir, sigur hon.

Alt slag av harðskapi

Tá tær kvinnurnar, sum ringja inn, vilja oman í Kvinnuhúsið, gera ávísa kvinnan og vaktin eina avtalu.

- Tá fari eg inn við henni og hjálpi henni til rættis. Í summum førum gista vit eisini við henni, um hon er ótrygg og ikki unnist at vera einsamøll, kanska serliga um eingin annar er har, sigur